

॥ ஶரி: ॥

பரமைகாந்திகளின் ஸ்வஸ்தி வாசனம்
(ஸ்ரீ. உ. வே. வில்லூர் நடாதூர் கருணைகராசார்யர் ஸ்வாமி)

ம்ருகாரம் என்ற தலைப்பில் வேதம் தொகுத்துத் தந்தருளியுள்ள இருபத்து இரண்டு மந்த்ரங்களில் முதல் மந்த்ரம்.

அக்நேர்மந்வே ப்ரதமஸ்ய ப்ரசேதஸோ
யம் பாஞ்சஜ்ந்யம் பஹவஸ்ஸமிந்ததே :
விஸ்வஸ்யாம் விஶி ப்ரவிவிஶிவாகும்ஸம்மஹே
ஸ நோ முஞ்சத்வகும்ஹஸ: ॥

இந்த மந்த்ரம் தரிஷ்டுப் என்னும் பா வகையில் அமைந்த பாடல் (ரிக்) ஆகும். இதில் (1) அக்நே: (2) மந்வே (3) ப்ரதமஸ்ய (4) ப்ரசேதஸ: (5) யம் (6) பாஞ்சஜ்ந்யம் (7) பஹவ: (8) ஸமிந்ததே (9) விஸ்வஸ்யாம் (10) விஶி (11) ப்ரவிவிஶிவாகும்ஸம் (12) ஸமஹே (13) ஸ: (14) ந: (15) முஞ்சது (16) அகும்ஹஸ: என்று இவ்வாறு பதினாறு பதங்கள் இருப்பதாகப் பத பாடத்திலிருந்து தேறுகின்றது.

இதற்கு ஸ்ரீஸாயணசார்யர் இடும் உரை :-

அந்தனர்கள் அரசர்கள் வணிகர்கள் வேளாளர்கள் என்று நாலு பிரிவில் அமைந்துள்ள மக்களுடன் இந்த நாலு பிரிவிற்கும் அப்பாற்பட்டவர்களான வேடர் வெளிநாட்டவர் முதலியவர்களையும் இனைத்து வகைப்படுத்தினால் மாந்தர் ஜவகையினர் ஆவர். இந்தத் தொகையைப் பஞ்சஜனர்கள் என்பதும் ஒர் மரபு. இந்தப் பஞ்சஜனங்களுக்கும் நல்லது அதாவது ஹிதம் செய்பவன் என்ற அடிப்படையில் அக்னியைப் பாஞ்ச ஜந்ய: என்று வர்ணிக்கின்றான் வேத புருஷன். இது மூலத்தில் உள்ள 6-ஆவது பதமான பாஞ்சஜ்ந்யம் என்பதை விளக்கும் பகுதி.

பாஞ்ச ஜந்யன் ஆகிய அந்த அக்னியைப் பலர் சுடர் விடும்படிச் செய்கின்றனர். அதாவது வழிபடுகின்றனர். மூலத்தில் உள்ள 5, 7, 8 ஆகிய இலக்கமிட்ட யம் பஹவ: ஸமிந்ததே என்ற சொற்களுக்கு விளக்கம் இது.

மேலும் அந்த அக்னி ஸ்ருஷ்டி காலத்தில் அதாவது படைப்பு நடக்கையில் அதற்கு முன்னரே தோன்றிய முதல்வன். இது மூலத்தில் உள்ள ப்ரதமஸ்ய என்ற மூன்றாம் இலக்கம் இட்ட சொல்லிற்கான விளக்கம்.

அந்தப் பாஞ்ச ஐந்யன் ஆகிய அக்னி உயர்ந்த அறிவினை உடையவன். இது மூலத்தில் உள்ள ப்ரசேதஸ்: என்கின்ற நாலாம் இலக்கமிட்ட பதத்திற்கான விளக்கம்.

அத்தகைய அக்னியினுடைய....

வடிவத்தை

மந்வே - நெஞ்சினால் நினைக்கின்றேன்.

இங்குப் பாஞ்ச ஐந்யம் யம் பஹவ: ஸமிந்ததே (தஸ்ய) ப்ரதமஸ்ய ப்ரசேதஸ்: அக்நே:...மந்வே என்ற அளவில் மூலத்தின் உரை நடை வடிவம் அமைகின்றது. “அக்னியினுடைய..... ஜ நினைக்கின்றேன்” என்று சொல்லி வேத புருஷன் அக்னியுடன் தொடர்புடைய எதையோ நினைப்பதாகச் சொல்லிடுகின்றான். அது அவன் வடிவம் ஆக இருப்பதே பொருத்தம் என்று கொண்டு வடிவத்தை என்று புள்ளியிட்ட இடங்களைப் பூர்த்தி செய்து கொண்டுப் பொருள் காட்டிடுகின்றார் பூர்ணமாயார். அக்நே: (மூர்த்திம்) மந்வே என்பது அவருடைய பாஷ்யம்.

மேலும் அந்த அக்னி அனைத்து மக்களிலும் புகுந்து அதாவது அவர்கள் வயிற்றிலே ஜாடர அக்னியாக உள்ளான். இது தான் விஶ்வஸ்யாம் விஶி ப்ரவிவிஶிவாகும்ஸம் என்கின்ற பகுதிக்கு அவர் தரும் விளக்கம்.

இத்தகைய அக்னியை நாங்கள் அடைகின்றேம் என்று ஈமலே என்ற சொல் மூலம் கிடைக்கும் பொருள்.

அந்த அக்னி எங்களைப் பாவங்களில் இருந்து விடுவித்திட வேண்டும் என்ற ப்ரார்த்தனையின் வடிவமே மூலத்தில் உள்ள ஸ: ந: அகும்ஹஸ: முஞ்சது என்ற சொற்களுக்கான விளக்கம்.

இந்த மந்த்ரத்தில் அக்னி ஸ்ருஷ்டி காலத்தில் ஆதியில் தோன்றியவன் என்று அக்னி தேவனுக்கு ப்ரதமன் என்ற தன்மையை ஒருவாறு பொருத்தி ஸாயணர் பொருள் கூறிடுகிறார் அல்லவா?

பரமைகாந்திகளான நமக்குப் பாதுகா தேவீ காட்டியருளும் பொருளில் அக்னி என்பது பரப்ரஹ்மமான எம்பெருமானின் திருநாமமே! எனவே நாம் இந்தச்சிக்கல் கூட இல்லாது பொருள் காண இயலும். முதல்வன் ஆன எம்பெருமானை ப்ரதம: என்கிறுன் வேதத்தாழ்வான். அனைத்து திவ்ய தேசங்கட்கும் ஆதியில் முதலில் கணக்கிடப்படும் முதலாம் திவ்யதேசமான திருவரங்கத்திலே திகழும் எம்பெருமானைப் பெரிய பெருமாளை - ப்ரதம: என்பது எளிதாகப் பொருந்திடுகின்றது என்பதை அன்பர்களே! ரவியுங்கள்.

அனைத்து திவ்யதேசங்களுக்கும் முன்னேடியாக அமைந்த திவ்ய தேசம் திருவரங்கம் என்பதனால் தான்

அத்ரைவ ஸ்ரீரங்கே ஸாகமாஸ்வ

என்று அரங்கன் எம்பெருமானஞருக்குக் திருவரங்கத்தைக் குறிப்பிட்டருளியது மற்றைய திவ்யதேசங்கட்கு முன் மாதிரி என்று பொருள் காட்டினார்கள் நம் முன்னேர்கள். இப்படிப் பொருள் கொள்வதற்குப் பின் அணியாக

ஆராமம் சூழ்ந்த அரங்கம்

என்ற திருமங்கை ஆழ்வாரின் சிறிய திருமடல் துணுக்கு அமைந்துள்ளது என்பதை அடியேன் முன்பே பல முறை இத்தொடரில் விளக்கியுள்ளேன்.

ஸ்ரீ நடாதூர் அம்மாள்

ஸ்ரீரங்கஸ்தல வேங்கடாத்ரி கரிகிர்யாதெளா ஶதேஷ்டோத்தரே ஸ்தானே

என்று அருளி அரங்கன் தான் ப்ரதமன் என்பதை விளக்கி அருளினார். தம்முடைய ப்ராசார்யன் ஆன ஸ்ரீ நடாதூர் அம்மாள் காட்டிய பாதையிலேயே ஸ்வாமி தேசரிகன்

ஸ்ரீங்கத்விரதவ்ருஷாத்ரிபூர்வகேஷ் ஸ்தாநேஷ்

என்று திருவரங்கத்தையே முதலில் வைத்து அருளினார்.

ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்கள் அனைவரும் நாடொறும் மூன்று ஸந்த்யாவந்தனங்களிலும் ஸ்ரீங்கமங்களாந்திம கருணைவாஸம்

என்று அரங்கனையே முதலில் வைத்து நான்கு திசைகளில் உள்ள நான்கு முக்ய திவ்ய தேசங்களை வழிபடும் மரபு உள்ளது.

அனைத்துக் கோயில்களிலும் மடங்களிலும் ஆஸ்ரமங்களிலும் திருமாளிகைகளிலும் இல்லங்களிலும் பல நூற்றுகளாகச் சாற்றுமுறைகளில் ஸ்ரீமந் ! ஸ்ரீங்க ஸ்ரியம் அனுபத்ரவாம் அனுதினம் ஸம்வர்த்தய என்ற வாக்யம் இரு முறை ஒத்ப்படுகின்றது. (இங்கு பரவலாக ஸ்ரீமந் நஸ்ரீங்கஸ்ரியம் என்று ந: என்று எமது என்ற பொருளில் உள்ள ஒரு சொல்லை இடையில் இணைத்து “ஸ்ரீமானான எம்பெருமானே ! எமது திருவரங்கத்தின் திருவைக் குந்தகம் யாது மின்றியதாக நாடொறும் வளர்த்தருள்” என்ற பொருளில் ஒதும் மரபு ஒன்று வழக்கில் வந்து உள்ளது. இலக்கணப்படி முதலில் ஸ்ரீமந் ! என்ற விளியை இட்டு விட்டு அதனைத் தொடர்ந்து எமது என்ற பொருளில் வரும் சொல் அஸ்மாகம் என்ற வடிவில் தான் வர வேண்டும். எமது என்ற பொருளிலேயே வரும் ந: என்ற மாற்றுச் சொல் இங்கே வரக்கூடாது. குருபரம்பரைகள் இதனை வாக்யம் என்றே குறிப்பிட்டுள்ளன. ஆகையால் அடிதோறும் எட்டெடுமுத்து வர வேண்டுமே என்று ந: என்ற எழுத்தைக் கூட்ட வேண்டியதும் இல்லை. எனவே

ஸ்ரீமந் ! ஸ்ரீரங்க ஸ்ரியம் அனுபத்ரவாம் அனுதிநம் ஸம்வர்த்தய என்றே சொல்ல வேண்டும் என்பர் பெரியோர்).

இதனால் எல்லாம் அரங்கனே ப்ரதமன் என்பதில் ஜயமுண்டோ?

அந்த ப்ரதமன் அதாவது அரங்கத்தம்மான் ஆகிய அக்னி இந்த ஸம்ஸாரத்தில் உள்ள கடைசி ஜீவாத்மா மோக்ஷம் பெறும் வரை இங்கேயே கிடப்பேன் என்ற உயர்ந்த ஸங்கல்பத்துடன் திருவரங்கத்திலே கோயில் கொண்டிருப்பதனால் அவன் உயர்ந்த ஸங்கல்ப ஜ்ஞானம் உடையவன் என்ற அடிப்படையில் அவன் ப்ரசேதஸ் ஆகிறுன்.

இப்படி அந்தனர் அந்தியர் எல்லையில் நின்ற அனைத்துலகிற்கும் - ஜவகைப்பட்ட மாந்தர்கட்கும் அருள் செய்ய அரங்கத்து அரவணையில் கிடப்பதால் அவன் பாஞ்சஜூந்யன் எனப்படுகின்றனர்.

அவனைப் பலர் போற்றிப் பரவி அவன் சுடரைத் தீண்டி விட்டு அவனை வழிபடுகின்றனர்.

பத்தர்களும் பகவர்களும் பழமொழிவாய்
முனிவர்களும் பரந்த நாடும்
சித்தர்களும் தொழுதிறைஞ்சத் திசைவிளக்காய்
நிற்கின்ற திருவரங்கம் என்றும்
தென்னாடும் வட நாடும் தொழுநின்ற திருவரங்கத் திருப்பதி

என்றும் மரவடியைப் பதிகத்தில் பெரியாழ்வார் பரவியது காண்க.

இதனையே யம் பஹவஸ்ஸமிந்ததே என்று வேதத்தாழ்வான் கூறி ரஸிக்கின்றனர்.

அத் திருவரங்கனை

உள்ளவார் உள்ளிற்று எல்லாம் உடன் இருந்து அறிதி என்று திருமாலையில் தொண்டரடிப் பொடியாழ்வார்

“எல்லோர் எண்ணங்களையும் அவர்களுடனேயே இருந்து
அறிபவன்” என்று பரவியது போல வேதத்தாழ்வானும்
விஸ்வஸ்யாம் விசி ப்ரவிவிசிவாகும்ஸம் என்கிறுன்.

இதனால் தொண்ரடிப் பொடியாழ்வார் இப்பாசுரத்தில் வர்ணிக்கும் நம் நிலையை - அதாவது நாம் நினைப்பதை எல்லாம் உடனிருந்து உணர்பவனைக் கூட ஏமாற்றும் எண்ணத்துடன் வெளி வேஷம் போடும் நம் நிலையை - நாமே எண்ணிப் பார்த்தால் வெள்கும் நம் நிலையைக் குறிப்பால் உணர்த்திடுகின்றேன். தொண்டரடிப் பொடியாழ்வாரின் பாசுரத்தின் முழுவடிவம் :-

உள்ளத்தே உறையும் மாலை உள்ளவான் உணர்வொன்றில்லாக் கள்ளத் தேன் நானும் தொண்டாய் தொண்டுக்கே கோலம் பூண்டு உள்ளவாருள்ளிற்கெல்லாம் உடனிருந்து அறிதி என்று வெள்கிப் போய் என்னுள்ளே நான் விலவறச் சிரித்திட்டேனே.

இத்தகைய நாம் அவனைத் திருமங்கை ஆழ்வார்ஏழை ஏதுலன் என்னும் பதிகத்தில்

.....அடியினை அடைந்தேன் அணிபொழில் திருவரங்கத்தம்மானே என்று எட்டு முறை அருளி ஒன்பதாவது பாசுரத்தில்

பொன்னடியே அடைந்து உய்ந்தேன் அணிபொழில் திருவரங்கத்தம்மானே என்று அருளியதை ஈமலேற என்ற சொல்லால் குறிப்பிட்டு அத்தகைய அக்னியை - அரங்கத்தம்மானை அடியோங்கள் அடைந்தோம் என்கிறேன் வேதத்தாழ்வான். எல்லாம் சரி தான் ! அக்னி என்ற பெயர் அரங்கத்தம்மானுக்கு உண்டோ? என்பீர்களே !

அக்னி என்ற பெயர்ச் சொல் பல பல அடிப்படையில் உருவாகின்றது என்று ஸ்ரீ யாஸ்க பகவான் காட்டியருளியுள்ளார். அவர் காட்டி அருளிய வழியில் அழகான அங்கங்களை உடையவன் என்ற அடிப்படையிலும் அந்தச் சொல் உருவாகலாம்.

அங்கீ என்பதே அக்னி என்று மருவியது என்று கொண்டு இப்படியும் பொருள் கொள்வர். அங்கீ என்ற சொல் அதிசாயனே மதுப் என்ற இலக்கண நெறிப்படி அழகிய அங்கங்களை உடையவனை உணர்த்த வல்லது. எனவே அங்கீ என்பதன் மருவான அக்னி என்ற சொல்லும் அழகான அங்கங்களை உடையவன் என்ற பொருளில் வரும்.

அக்ந ! ஆயாஹி வீதேயே

என்ற ஸாமவேத மந்த்ரத்தை விளக்க வந்த வேத பாஷ்யகாரர் அழகிய அங்கங்களை உடையவனான அக்னி என்று இந்தப் பொருளையே ஏற்று வ்யாக்யானம் செய்து போந்தார்.

இதனால் தானோ என்னவோ அக்னி என்ற வட சொல்லித் தமிழில் அங்கீ என்ற வடிவத்திலேயே பயன் படுத்திடுகின்றனர் புலவர்கள். ஸ்வாமி தேசரிகனே நடைபெற அங்கீ என்ற அதிகார ஸங்க்ரஹப் பாசுரத்தில் அக்னியை அங்கீ என்று குறிப்பிடுவதைப் பார்க்கவும்.

அழகிய மனவாளன் அன்றி வேறு யார் அங்கியாக அதாவது அக்னியாக இருக்க இயலும்?

நாச்சியார் அவன் அங்கங்களைப் பட்டியலிட்டு

குழல் அழகர் வாய் அழகர் கண் அழகர் கொப்புழில் எழு கமலப் பூ அழகர் என்று பாடுகிறாரே!

அது மட்டுமா?

திருவரங்கத் தெம்பெருமான் தான் அங்கி. மற்றைய திவ்ய தேசத்து எம் பெருமான்கள் அனைவரும் அவனுடைய அங்கங்களே என்கிறது பூர்வங்கநாத மாஹாத்ம்யம்.

பத்ரீச்சிரஸ்தாநே ஜிஹ்வாயாம் புஷ்கரேஸ்வர: ।
கீதாசார்யோ முகே கண்டே ராமசந்தரோ தயாந்தி: ॥
ஹருதயே நாரளிம்ஹாஸ் வேங்கடேஸஸ் வகஷலி ।
உதரே ச ஜகன்னாத: ப்ரஞ்சடே ஸ்ரீகூர்ம் ஏவ ச ॥

த்வனென பூஷ்ணவராஹஸ்ஸெளளந்தர்யோம்ருதவிக்ரஹ :
 புஜே ஸாந்தரபாஹஸ்ச ஸெளளிராஜோ கதெள கதெள :
 கடாகேஷ ராஜகோபால : ஸமிதே மதந மோஹந : ||
 ஊர்வாம் தோதாத்திரநாதஸ்ச ஸெதுநாதஸ்ச பாதயோ : ||
 ரோமகபேஷா ஸர்வேஷா திஷ்டபந்தி கில கோடிபா : ||
 அர்ச்சாவதாரருபாணி ரங்கேஸ்ஸய பராத்மந : ||
 விராட் புருஷருபோயம் விஸ்வருபோ ந ஸம்ஸய : ||
 ரங்கஸாயி மஹாவிஷ்ணுர்யோகநித்ராஸமாஹித : ||
 ஸர்வேஷாமயி தேவாநாம் ஏகமாயதநம் மஹத : ||

என்றுள்ள பர்லோகங்களின்படி அரங்கத்தம் மானின் திருத்தலே பதரி எம்பெருமான், திரு நாக்கு புஷ்கரத்தில் புனவுருவான பெருமான். குருகேஷ்டர்த்து எம்பெருமான் திரு நெற்றி. அயோத்தி அதிபதியான அண்ணல் திருக்கமுத்து. சிங்க வேள் குன்றமுடைய ஆளரி எம்மான் அவன் திரு இதயம். அவன் திரு மார்பகம் திருவேங்கடமுடையான். அவன் திரு வயிறு பூரி ஐகந்நாதப் பெருமான். அவன் திருமுதுகு ஸ்ரீ கூர்மத்து எம்பெருமான். அவனுடைய திருமிடற் ரேசை - திருக்குரல் தான் ஸ்ரீமுஷ்ணம் வராஹ நயினார் (இதனால் தான் போலும் நம் ஸ்ரீமுஷ்ணம் ஸ்ரீமதாண்டவன் திருமிடற் ரேசையும் எட்டு கட்டையில் இதயத்தை வருடி விடும் இனிய குரல் ஆக இலங்கிடுகின்றது !) அவனுடைய அழகே திரண்டு திருக்குடந்தையிலே ஆராவமுதாழ்வானாகத் திகழ்கின்றபடி அவனுடைய திருத்தோள்களே திருமாவிருஞ்சோலைச் சுந்தரத் தோனுடையான். அவனுடைய திருநடை அழகே திருக்கண்ணபுரம் சௌரிப் பெருமான். அவனுடைய திருக்கடைக்கண் தான் ராஜமன்னர்குடி ஸ்ரீ ராஜகோபாலன். அவனுடைய திருப்புன்முறுவல் தான் மதுரையில் திருக்கடலமுகர் கோயிலின் வடபுறம் கோயில் கொண்டுள்ள மதன கோபால ஸ்வாமி (இந்த வடிவத்தில் உள்ள எம்பெருமானைக் குறித்துத் தான் ஆண்டாள் தை ஒரு திங்கள் திரு மொழியில் குறிப்பிடும் மதனன் பூசையான நோன்பை நோற்றுள் என்று ஸ்ரீ வராஹபுராணத்தின்

அடிப்படையில் ஸ்வாமி தேசிகன் நிர்வாஹும் செய்தருளி மற்றை நம் காமங்கள் மாற்று என்று அருளிய நாச்சியாரின் மறந்தும் புறந் தொழு நிலைக்கு அதாவது பாரமைகாந்த்யத்துக்கு குறை ஏதும் இல்லை என்று பரமதபங்கத்திலே ஸ்தாபித்தருளினார் என்று திருத்தகப்பனர் அருள அடியேன் கேட்டதுண்டு !) திருவரங்களின் திருத் தொடைகளே ஸ்தாபித்தருளினார் என்று எம்பெருமான். அவன் திருவடிகளே திருப்புல்லாணி எம்பெருமான். அவனுடைய திருரோமங்களின் அடிப்பகுதியில் வடுவூர் வில்லூர் நாவல்பாக்கம் கல்யாணபுரம் என்றிப்படிப்பட்ட பல கோடிக் கணக்கான திருக்கோயில்களிலே காட்சி தரும் எம்பெருமான்கள். அமெரிக்கா ஆஸ்த்ரேலியா மலேசியா சிங்கப்பூர் ஆப்ரிகா இங்கிலாந்து ஜெர்மனி போன்ற இடங்களில் ப்ரதிஷ்டை செய்யப்பட்டுள்ள இனி ப்ரதிஷ்டை செய்யப்படப் போகின்ற (சந்தரமண்டலத்தில் கூட மனிதர்கள் குடி ஏறும் போது ப்ரதிஷ்டை செய்யப்படப் போகின்ற) கோடிக் கணக்கான திருக்கோயில்களின் திருமூர்த்திகளும் இந்த ரோமகூபங்களிலே அடக்கம். இப்படித் திருவரங்கன் மற்றைய எம்பெருமான்களை எல்லாம் தனக்கு அங்கமாகக் கொண்டிருக்கும் அங்கி என்பதாலும் அவனே அக்னி ஆகின்றன.

ஸौமनस्य सहायेन प्रसन्नास्येन सादरम् ।
मधुरां व्याहरन्वाचं मोदमानो महीयते ॥

கனிந்த மனம் துணை கொண்டு முகத்துடன் நல்லாதரவுடன் இனிது பேசுபவன் தான் மகிழ்ந்து உலகம் மதிக்கச் சிறப்புறுகிறான்.

जंलाद्विष्टो मीनः प्रगल्भस्तु तदन्तरे । स्थानभ्रष्टो भवेदेवम् ।
नीरिणं वेवीये मैनं इறक்கும். அதனுள்ளே அது செயல்படும்.
ஸ்தானத்தை இழுந்தவன் அவ்வாறே.

|| ஶரி: ||

பெங்களூர், ஸ்ரீபுரம் ஸ்ரீமதாண்டவன் ஆச்ரமம் - ஆசார்யர்கள் திருநகூத்ரங்கள்

பெங்களூர் ஸ்ரீபுரம் ஸ்ரீமதாண்டவன் ஆச்ரமத்தில் 26.2.2010 அன்று - ஸேவாகாலம், சாற்றுமுறை, ஆசார்ய ஸம்பாவளை மற்றும் ப்ரஸாத விநியோகத்துடன், பெரியாண்டவன் ஸ்ரீ ஸ்ரீநிவாஸ மஹாதேஸரிகன் திருநகூத்ரம் (மாசி - புஷ்யம்) வெகு விமர்சயாகக் கொண்டாடப்பட்டது. ஆச்ரம ஸரிஷ்யர்களும் ஆஸ்திகர்களும் நிறைய கூடியிருந்து உத்ஸவத்தைச் சிறப்பித்தனர்.

திருக்குடந்தை ஸ்ரீமதாண்டவன் ஸ்ரீ வேதாந்த ராமாநுஜ மஹாதேஸரிகன் திருநகூத்ரம் (பங்குனி-புஷ்யம்) - 25.3.2010 அன்று மிக விமர்சயாக நடந்தேறியது. மூன்று நாட்கள் வேதம், திவ்ய ப்ரபந்தம், ஸ்ரீமத் ராமாயணம், தேசிக ப்ரபந்தம் மற்றும் ஸ்ரீ பாதுகா ஸஹஸ்ரம் - ஆகிய பாராயணங்கள் ஸேவிக்கப்பட்டன. ஏராளமான ஸ்வாமிகளும், ஸ்த்ரீகளும், ஸ்ரீ பாதுகா ஸஹஸ்ரம் மற்றும் ப்ரபந்த பாராயணங்களில் பங்கு கொண்டனர். திருநகூத்ரத்தன்று - ஸ்ரீமதாண்டவன் திவ்ய மங்கள விக்ரஹத்துக்கு திருமஞ்ஜனம் கண்டருளி, பெரிய சாற்றுமுறை நடந்தது - பாராயண ஸ்வாமிகளுக்கு யதோசிதமான ஸம்பாவளை செய்யப்பட்டது. உத்ஸவத்தின் முடிவில் தத்யாராதனம் சிறப்பாக ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருந்தது. சுமார் 100விருந்து 120 பக்தர்கள் கலந்து கொண்டது மனதிற்கு நிறைவு அளித்தது.

24.3.2010 அன்று ஸ்ரீராமநவமியன்று, சக்ரவர்த்தித் திருமகனுக்குத் திருமஞ்ஜனமும் - சிறப்பு அலங்காரமும் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருந்தது. பெருமாள் திருமொழி பாராயணமும் நடந்தது.

29.3.2010 அன்று பங்குனி உத்திரம் பெருமாள் தாயார் திருமஞ்ஜனம், திருக்கல்யாணம், சேர்த்து அறை எல்லாம் அத்புதமாக இருந்தது. “பாதுகை” ஸம்பாதகர் ஸ்வாமி “திருக்கல்யாண உத்ஸவம்” உபந்யாஸம் நிகழ்த்தினார். தாஸன்